

μιλάκκας μᾶς δίδει τὴν κομιλάκκαν. Ἄπο πολ-
 λά εἶτομα λαμβανόμεν καὶ ἰατρικὰ καὶ τῆς νό-
 σων. ἔτι αἱ μελόαι πειέχουσι χυμόν, ὁ
 ὁποῖος εἶναι φάρμακον δραστικόν καὶ τὴ δῆγμα-
 τος τὴ λυσώδης κυδός. οἱ πολύποδες (ὀ-
 νίσκοι, σκώληκες ἐν τοῖς ταμείοις) χρησιμύ-
 σιν εἰς τὰς νόσους τῆς ὀφθαλμῶν, καὶ αἱ καν-
 θαρίδες (μύαι ἰαπωνικαὶ) εἰς ὀπασατικά
 (βεζικατόεα).

Πολλὰ εἶτομα βλάπτουσι μὲν τὰς καρπύς τῆς
 δένδρων, τῆς κήπων, καὶ τῆς ἀγρῶν, καὶ πορξενῶ-
 σιν ἀκείβειαν. μερικὰ ἐροχλεύουσι καὶ τὰς ἀνθρώ-
 πους, καὶ ζῶα. ὅμως ἡ ἐξ αὐτῶν βλάβη δὲν ἐ-
 πιδέχεται σύγκρισιν πρὸς τὴν μεγάλην ὠφέ-
 λειαν, ὅπερ ἐν γένει πορξενῶσιν. ὅθεν ἀλο-
 γώπετον, αὐτὸν ὁ ἀνθρώπος ὀνειδίσει τὸν σοφὸν Δη-
 μιουργόν, ὁ ὁποῖος ἐσάθμισε τὴν ὠφέλειαν, καὶ
 βλάβην ἁφύρων ζῶων, καὶ ἔφερον εἰς τριαύτῳ
 χέσιν τὰ ὀπιβλαβὴ εἶτομα μὲν τὰς λοιπὰς κλά-
 σεις τῆς ζῶων, ὡσεὶ ἡ ἁφύ τῶν πορξενῶν
 ὠφέλεια ὑπερέχει πολὺ τὴν βλάβην.

Δόξαι δεισιδαίμονες.

§. 202. Μεταξὺ τῶν εἰτόμων, ὅπερ ὀνομάζον-
 ται κἀνθάροι, διεδόθη ἡ ἀηδὴς φήμη πει-
 τῶ τοῖς πᾶσι γνωστῶν κερατοφόρου κανθάρ-
 ος, ὅτι αὐτὸς λαμβάνει μεταξὺ τῶν χηλῶν,
 (λαβίδων, ἢ τζιμπιδίων) τῶν δεισκομῶν
 εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν κάρβωνα πεπυρακτωμένων,
 πειπέεται μὲν αὐτὸν, τὸν ρίπτει εἰς ὕλας καυ-
 τὰς, καὶ ἔτι πορξενῶν πυρκαϊῶν. ὅθεν ὀνομά-
 ζεται καὶ ἄπο μερικῶν ὀπυροφόρος. ἀλλὰ

παύτῳ τῷ σφάλερα δόξαν τῷ αἵματι ἢ φυσικὴ ἰσορροπία τότε τῷ κανθάρου ἰκανῶς. ὅταν ὁ σκώληξ τῷ κανθάρου φθάσῃ εἰς τὸ τέλειόν του μέγεθος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαιτῶνται ἕξ ἔτη, τότε εἰσέρπει εἰς τῷ γῆν, καὶ κατασκαδάζει ἐν αὐτῇ οἰκίδιον πάντῃ λεῖον, καὶ ἀρύχωρον. εἰς μερικὰς ἐβδομάδας μεταβάλλεται εἰς ζῷόν τι κεκαλυμμένον, καὶ οἶονεῖ ἑσπαργασμένον. μετὰ παρέλθουσιν χρόνα δύο, ἢ τριῶν μῶν, ἀνακύπτει ὁ κερατοφόρος κανθάρου, ὁ ὁποῖος καταρχὰς εἶναι μαλακός, καὶ κτενωλόκος· καὶ ἀφ' ἑλάβη τῷ ἀνήκσαν αὐτῷ σκληρότητα, καὶ τὸ χῶμα, ἀφ' οὗ τὸ λεῖον οἰκίδιον, καὶ ἀνακύπτει ἀπὸ τῷ γῆν ἐν εἴδει κανθάρου. λοιπὸν πιθανῶς ἀπὸ τὸ ἀφ' οὗ οἰκίδιον μένει τε ἔμποροδον εἰς τῷ κεφαλῷ τε, τὸ ὁποῖον τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐμφανείας τε ἀναδίδωσιν ἀδυνήτινα λάμψιν. ὁποῖος λοιπὸν εἶδον ἀδύς ἐν ἀρχῇ τὸν κανθάρου, καὶ ἐπιδείκνεται τῷ τοιαύτῳ λάμψιν εἰς τῷ κεφαλῷ τε, ἕτος ἐνδέχεται πολλὰ εὐκόλα γὰρ ἔδωκεν ἀφορμῶν εἰς ἐκείνῳ τῷ μαρὰ φήμῳ.

§. 203. Ἐνίοτε ἀκρομῶν εἰς τὸν τοῖχον, καὶ μάλιστ' εἰς τὰ σκευώματα τῷ ἀφ' οὗ οἰκίδιον, εἶναι τὸν λαμπρόν, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πολλὰ μὲν τὸ κτύπημα (τίκτακ) εἰς μικρὰ ὄρολογία. οἱ δεισιδαίμονες ὀνομάζον τῷ τὸ ὄρολογίον τῷ θανάτου, καὶ φαντάζονται, ὅτι τῷ προδηλοῖ τὸν ὀπκείμῳ θάνατον εἰς αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ. αὐτὸ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νοσῆτις, ἀδύς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς πρέπει γὰρ ἀποθανῆναι. διότι ἤδη ἀκέρδη ἡ ὥρα τῷ θανάτου, καὶ ὄχι μόνον τῷ, ἀλλὰ συχνὰ τὸσον ἀνοηταί-γασιν, ὡς φέρουσι ταύτῳ τῷ λυπηρῶν εἰδησιν εἰς

εἰς τὸν νοσῶντα, δι' ἧς αὐτὸς, μάλιστα καὶ ἀπὸ πρὸς εἰς προμηνύσεις, καταπὰ εἰς μεγαλωπείῃ ἀνησυχίαν, καὶ ἀναγκαίως πρέπει νὰ αὐξήσῃ ἢ νόσος τε. ὅμως τὸ αὐτοπαρκεῖν ὡραλόγιον τῆς θανάτου δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε, ἀλλὰ εἰς μικρὸν ἐντομον, τὸ ὁποῖον ὡς τὰ πολλαὶ διατείνει εἰς τὰ σπυρίδια καὶ τὰ ἀσθματικά, αὐτὸ ἔχει μίαν ἐξέχουσαν προβοσκίδα, μετὰ τὴν ὁποῖαν, καὶ τὴν φύσιν τε, προσβάλλει πρὸς τὰ ξύλα, καὶ διὰ τὸ αὐτὸ ἀκείται ἐξ αὐτῆς εἷας τοιαύτης διακεκομμένος τόνος.

§. 204. Ὁ οἰκιακὸς γρύλλος νομίζεται ὡσαύτως ὁπότινας ὡς ἄγγελος θανάτου. ὅταν αὐτὸς ἔρχεται εἰς εἷνα οἶκον, καὶ ἐν αὐτῷ ἀδῆι (τζειζει) βραδέως, τὸτο λέγειν, ὅτι προαγγέλλει τὸν θάνατον εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὸ πλησίον συγγενῆς. τὸτο ὅμως ἐναντιῖται προφανῶς εἰς τὴν πείραν, καὶ ἀντιφάσκει καὶ εἰς τὴν φύσιν τῆς ἐντόμου, οἱ πρεσβύτεροι γρύλλοι οἱ οἰκιακοὶ ἀπὸπέτονται ἐσπέραις ἐνίοτε, καὶ ἔτι καταπῶσιν ἐνίοτε εἰς εἷνα οἶκον, ὅπου δὲν δεισκέσι ἔσφην τὸσον καλὴν, καὶ τὸπυς τὸσον θερμῆς, ὡς εἰς τὴν προτέραν κατοικίαν των. τὸτε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τῆς βραδείας ὡδῆς τε ἀναβάλλεται μέλος θρῆνητικόν, μάλιστα ὅταν ἔχασε τὴν σύζυγόν τε. εὐκολα ἐνδέχεται καὶ νὰ συμβαίη νὰ φέρεται εἰς τὸν καιρὸν τῆς θέρμης μετὰ τὸ χορτάει, καὶ μετὰ τὸν λοιπὸν σῖτον εἷας γρύλλος τῆς ἀγρῆς εἰς εἷνα οἶκον, ὁ ὁποῖος τότε ὡσαύτως συνηθίζει νὰ ἀδῆ ἀργῶς. ὅθεν μωρῶς νομίζουσιν, ὅτι τὸτο σημαίνει τὸν ἐπικείμενον θάνατον εἰς αὐτῶν τε.

Ἐνίοτε ὁράται εἰς μίαν οἰκίαν εἷας λευκὸς γρύλλος, ὅταν ὁ δεισιδαίμων βλέπῃ τὸτο, φαν-

τάζεται, ὅτι τὸ δαίχρει εἰς αὐτὸν, ἢτοι τὸν ἐδικόν τε, ἢ τὸν θαύατον εὐὸς πλησίον συγγενῆς τε ὅμως ἢ γένεσις τῷ λευκῷ χρώματος τῆς ἐντόμης εἶναι παντάπασιν φυσική· διότι εἰς ἀπὸ τῶ ἐβδομάδας ἀπεκδύεται, καὶ μεταβάλλει τὸ δέρμα τε τῆς αἰς. εἰς καθε μεταβολῇ τῷ χρώματος λαμβάνει ἡμίσειαν ὥραν χῶμα λευκόν, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀφανίζεται διδύς ὡς σκληριωθῶσι τὰ ἀπαλά μέρη. ὅθεν γελοιαῖδες τὸ γὰ νομίζωμεν τὸν λευκὸν χεῦλλον ἀροφήτιον δυσυχίας.

§. 205. Ἐπὶ τῶ χόρτων, καὶ ὅπῃ τῶ ἰπεῶν δεισκαται συχνὰ ἀφρός, ὡς ὅπῃ τὸ πλείστον μεγέθους πίση. οἱ κοινοὶ τὸν ὀνομάζουσι σίελον τῷ κόκκυγος (κόκκος), καὶ ἐπλάσαν πολλά μυθώδη ὅθεν αὐτῶ. ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς γένεσώς τε εἶναι ἡ ἐξῆς. ἐτομόντι, ὀνομαζόμενον τέττιξ ἀφρώδης, συχνὰ δακτύβει ὅπῃ τῶ ἰπεῶν. τὸ ἔαρ ἐκμυζᾷ τὸν χυμὸν αὐτῶ, καὶ τὸν ἐξάγει πάλιν ἐν χήματι ἀφρῶ.

§. 206. Ἄς εἰπῶμεν ἀκόμη τινὰ ὅθεν τῶ σκωλήκων, τῶ ἄποπλάντων εἰς τὸ μέγα βασίλειον τῶ ζώων τῶν εἰς. καὶ ἐχάτιον κλάσιν. τῶν ὑπάρχεισι χέλια τὰ εἶδη, καὶ ἐπέκεινα. εἰς αὐτὰ μήτε πτέρυγες, μήτε κεράτια αἰδητικὰ δεισκονται. ἀλλ' ἐν μέρει μόνον τῶν ματα αἰδητικὰ, ὅθεν ἔαρ, τὰ πλείστα ἀπαλά, κρεατῶδη, μήτε πόδες, εἰς σπριγμόν τῶ σώματος τῶν. ἔχων ὅμως λευκὸν ψυχρὸν αἷμα, καὶ σῶμα ἀπαλόν, φλεγματώδες. μερικὰ δὲ ἔχουσι μέλη παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σῶμά τῶν εἶναι ἐχηματισμῶν εἰς δακτυλίους. ὅθεν αὐτῶ ἀνήκασιν οἱ ἔλμινθες, αἱ ἀσκαρίδες, καὶ αἱ βδέλλαι. ἀλλὰ ἔχουσι μέλη, καὶ ζῶσιν, ἐκτὸς τῶ γυμνα

κοχλίαι τῆς κήπων, ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς ὁ ἰ-
 χίθος· μερικῶν τὸ ἀπάλον σῶμα σκεπάζε-
 ται μὲ ὄσρακον ἀσβεστοειδές, καὶ ταῦτα ὀνομά-
 ζονται ὄσρακοδέρμα, αὐ σιωισῶνται ἄπο
 εὐ ὅλον ὄσρακον, ἰσχυρῶς ἦναι εἰς ἑαυτὰ ἐσραμμί-
 να, ὀλίγοντι εἰς τὰ ἔξω ἐξέχοντα, ὀνομάζον-
 ται κοχλίαι. αὐ δὲ σιωισῶνται ἄπο εὐ, ἢ
 πλείω ὄσρακα, καὶ δὲ εἶναι ἐσραμμία πρὸς τὰ
 ἔξω, ὀνομάζονται κογχύλια.

§. 207. Τὰ πλείω τῶν ζῶσιν ἐν ὕδατι,
 καὶ εἰς πόπυς ὑγρῆς. μερικὰ διατείνουσιν ὑπὸ
 γλῶ, καὶ μερικὰ εἰς τὰ ζῶντα σώματα ἄλλων
 ζῶν.

§. 208. Μεταξὺ τῆς ὄσρακοδέρμων πολλα
 ἔχονται, ὡς τὰ ὄσρα. εἰς μερικὰ δεισκο-
 μῶν τὰς μαργαρίτας, οἱ ὅποιοι ἀλιθύνονται,
 καὶ πωλῶνται ἀκριβώτατα. τὸ ἐν αὐτοῖς δει-
 σκόμῳ ὄσρακον τὸ μεταχειρίζονται οἱ τεχνί-
 ται, καὶ τὸ ἐπεξεργάζονται.

Τὰ λοιπὰ δὲ, δὲν ἰξόρω, ὅτι καὶ τὰ ζῶα
 τῶν τῶ γούης τῶ γούης τὰ μεταχειρίζονται οἱ
 ἀμαθεῖς εἰς δεισδαίμονίαν. ἐκεῖνο, ὅ,πε λέ-
 γων μερικοὶ πρὸ τῆς ταρταρείας ἐρυνύος, σκα-
 ληκίαι ἀνδρῶν πτερύγων, καὶ μὲ ὅλον τῶτο ἐν τῆ
 ἀνδρῶν πετομῶν, καὶ τὰ θρέμματα διαφυπῶν-
 τος, ἀνῆκει εἰς τὰς διπυήσεις τὰς ἀτόπας, καὶ
 ἑαυταῖς ἀντιφασκίνας.

Ὅποιος ὀπρμελῶς μελετᾷ, ὅσα ἐρρέθισαν
 ἐν τῶ παρόντι Βιβλίῳ, ἔπος ἀπιστεῖ καὶ εἰς τῶ-
 τον, καὶ εἰς ἄλλον δεισδαίμονα λῆρον. ὅθεν με-
 ταχειρίθητε ταῦτα τὰ ὀλίγα μὲ τὸν σκοπὸν,
 δι' ὃν ἐγράφησαν. ἐξορίσατε ἄπο τὰς καρδίας
 σας ὅλας τὰς φαντασίας φαντασίας. μὴ κάμνε-
 τε ἀτοπίας, ὅ,πε ὑβρίζουσι τὸ λογικόν σας, καὶ
 τῶ

378 ΦΥΣΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ, κτ.

τὴν χριστιανωσύνην, ἀνέχεται εἰς, ἐκείνην,
ὅ, πὺ θάλλεται τὰς δεισιδαίμονας δόξας. ἀν εἰ-
πολεθῆτε εἰς τὸ φῶς, ὅ, πὺ σᾶς ἀνάπτει ἡ Φυ-
σική, τότε διαλύεται τὸ σκότος τῆς ὑπερβλαβῆς
δεισιδαίμονίας, καὶ ἐξαπλώνεται ἀναμεταξύσας
φωτισμός.

Τ Ε Α Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν

ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ;

Τ Μ Η Μ Α Α΄

Περὶ φυσικῆς ἐν γῆι,

Σελ. I

Τ Μ Η Μ Α Β΄

Περὶ τῆς ποιότητος τῶν σωμάτων,

4

Τ Μ Η Μ Α Γ΄

Περὶ τῆς κινήσεως τῶν σωμάτων,

II

Τ Μ Η Μ Α Δ΄

Περὶ τῶν νόμων τῆς κινήσεως,

56

Τ Μ Η Μ Α Ε΄

Περὶ τῆς βαρύτητος τῶν σωμάτων,

75

Τ Μ Η-

Τ Μ Η Μ Α ς.

Περὶ τῷ ὕδατος.

90

Τ Μ Η Μ Α ζ'.

Περὶ τῷ αἰέρος.

111

Τ Μ Η Μ Α η'.

Περὶ τῷ αἵμα, καὶ τῷ ἤχε.

143

Τ Μ Η Μ Α θ'.

Περὶ τῷ πυρός.

153

Τ Μ Η Μ Α ι'.

Περὶ τῆς ἠλεκτρικῆς.

175

Τ Μ Η Μ Α ια'.

Περὶ μετεώρων.

189

Τ Μ Η Μ Α ιβ'.

Περὶ τῶν ἐρασίων σωμάτων.

235

Τ Μ Η Μ Α ιγ'.

Περὶ τῷ βασιλείᾳ τῶν ὀρυκτῶν.

277

381

Τ Μ Η Μ Α Ι Δ'.

Περὶ τῶν βασιλείων τῆς ἐπιγῆς.

290

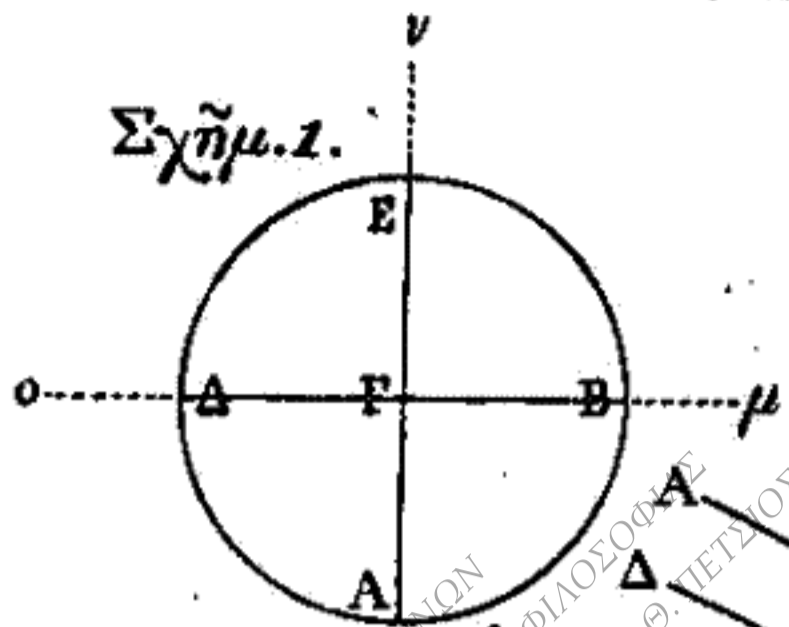
Τ Μ Η Μ Α Ι Ε'.

Περὶ τῶν βασιλείων τῆς ζώνης.

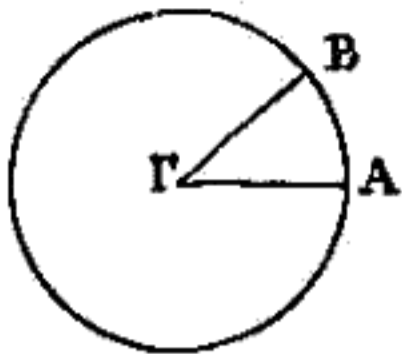
321

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Σχῆμ. 1.

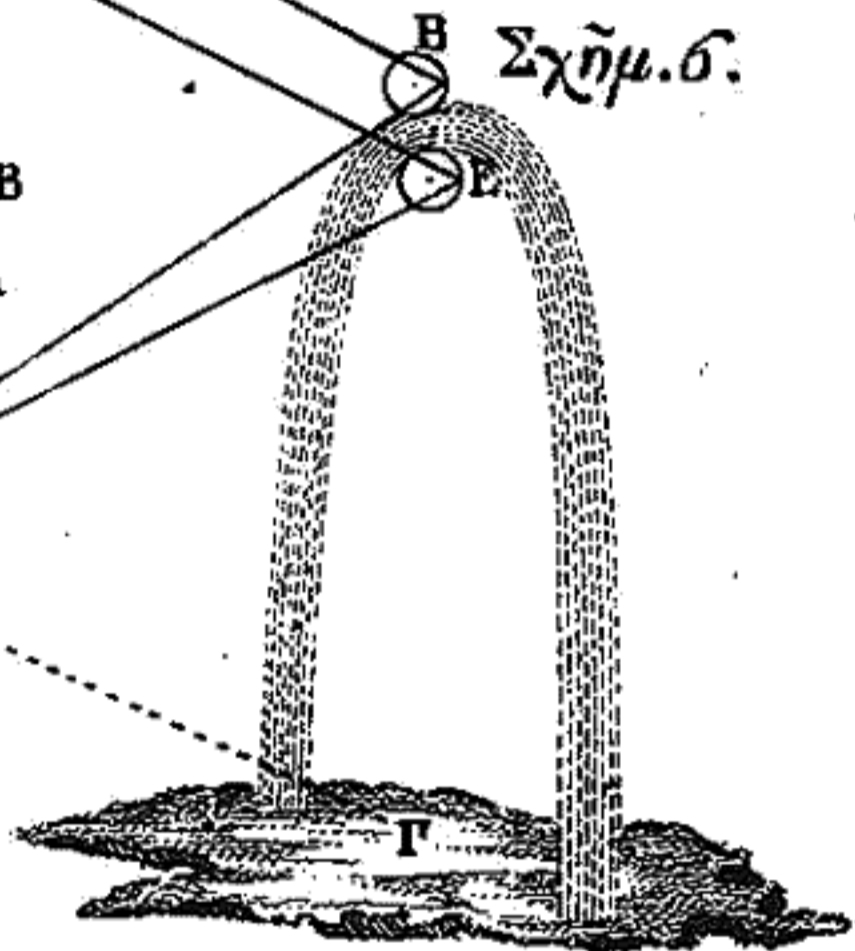
Σχῆμ. 5.

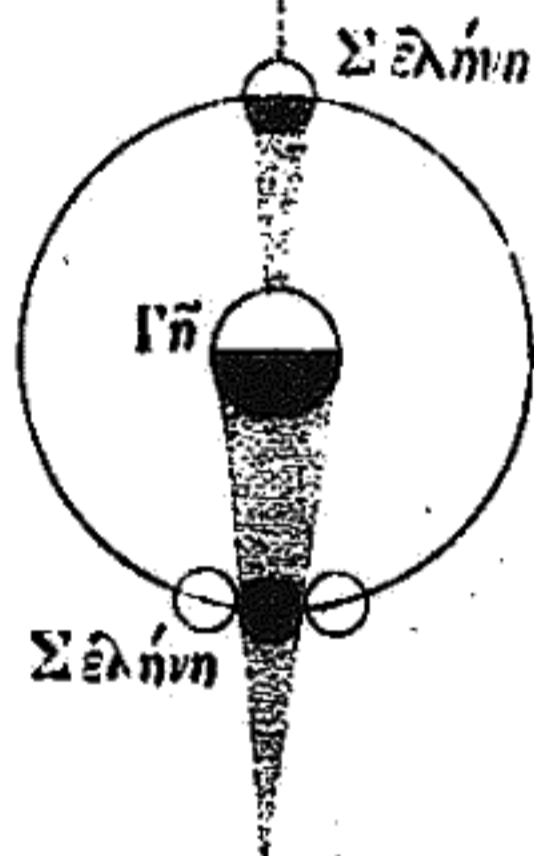
Σχῆμ. 2.

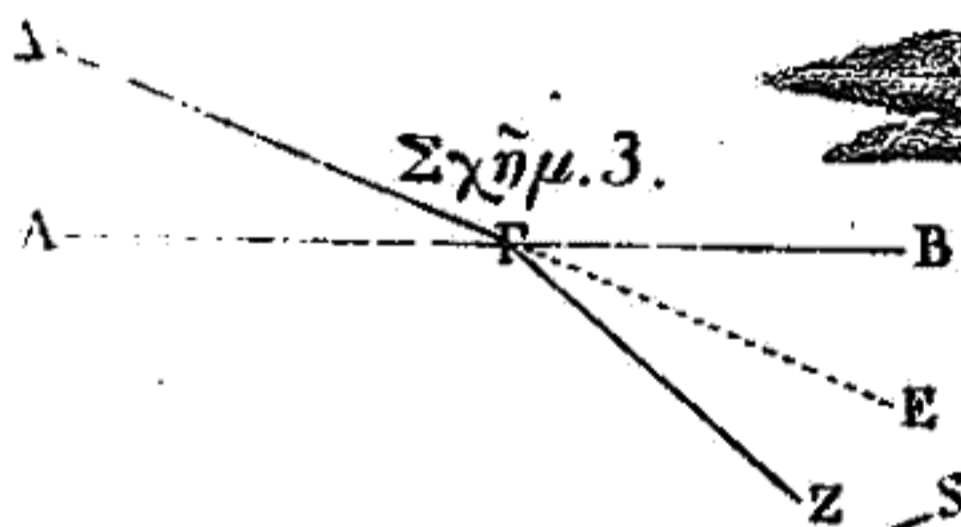
Σχῆμ. 6.

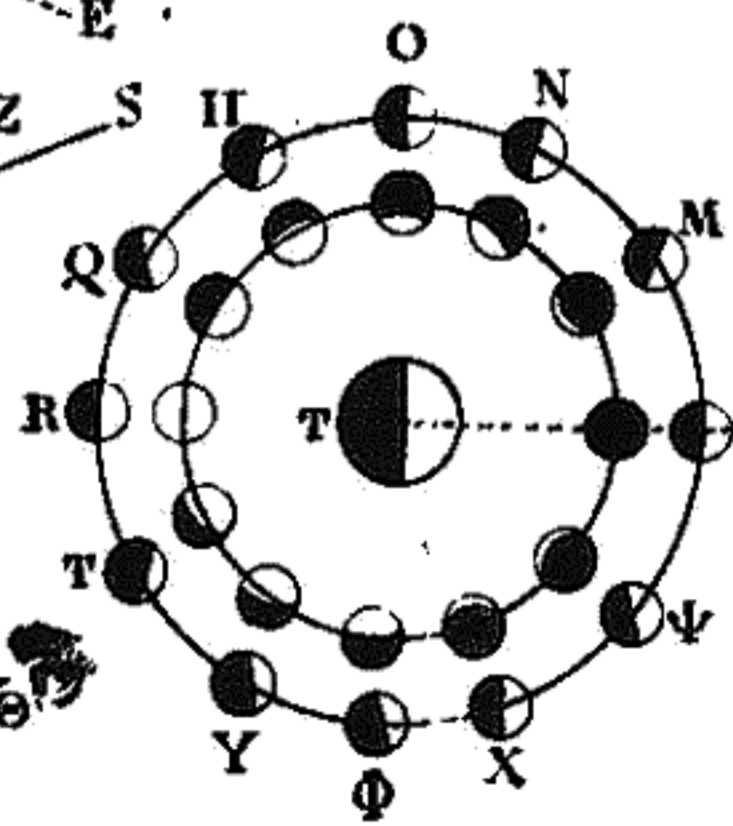
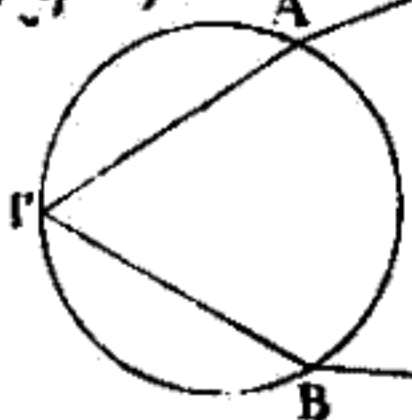
Σχῆμ. 8.

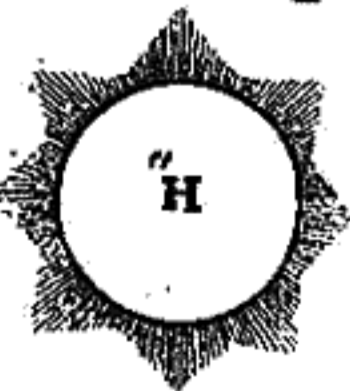
Σχῆμ. 3.

Σχῆμ. 4.

Σχῆμ. 7.

Οὐρανὸς 190.

Σχῆμ. 9.

Κρόνος 95.

Ζεὺς 52.

Ἄρης 15.

Γῆ 10.

Ἄρκτος 7.

Ἑρμῆς 4.

Ἰουπὶτερ 3.

Ἡλῖος 1.

Ἄρης 15.

Γῆ 10.

Ἄρκτος 7.

Ἑρμῆς 4.

Ἰουπὶτερ 3.

Ἡλῖος 1.

Ε.Υ.Δ. ΠΡΟΣΚ. Κ. Σ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 200